Sygn. akt I Ca 47/17, I Cz 43/17

POSTANOWIENIE

Dnia 8 marca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Zalewska-Statuch

Sędziowie: SSO Antoni Smus

SSO Iwona Podwójniak

Protokolant: Elwira Kosieniak

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2017 roku w Sieradzu

na rozprawie

sprawy z wniosku A. J.

z udziałem (...) S.A. z siedzibą w K.

o ustanowienie służebności przesyłu

oraz sprawy z wniosku (...) S.A. z siedzibą w K.

z udziałem A. J. i Skarbu Państwa-Starosty (...)

o zasiedzenie służebności gruntowej

na skutek apelacji A. J.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Wieluniu VIII Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w P. z dnia 22 września 2016 roku - sygn. akt VIII Ns 129/12 o oddaleniu wniosku o ustanowienie służebności przesyłu oraz na skutek zażalenia (...) S.A. z siedzibą w K. od postanowienia Sądu Rejonowego w Wieluniu VIII Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w P. z dnia 12 grudnia 2016 roku - sygn. akt VIII Ns 129/12 o odrzuceniu apelacji

postanawia:

1. oddalić apelację;

2. zasądzić od wnioskodawcy A. J. na rzecz uczestnika (...) S.A. z siedzibą w K. kwotę 240,00 (dwieście czterdzieści) złotych z tytułu zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego;

3. oddalić zażalenie.

Sygn. akt I Ca 47/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 22 września 2016 roku Sąd Rejonowy w Wieluniu VIII Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w P., w sprawie z wniosku A. J. z udziałem (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. o ustanowienie

służebności przesyłu, oddalił wniosek (pkt I) oraz w sprawie z wniosku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. z udziałem A. J. i Skarbu Państwa-Starosty (...) o zasiedzenie służebności gruntowej stwierdził, że (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. nabyła przez zasiedzenie dnia 30 czerwca 2007 roku służebność gruntową, polegającą na prawie korzystania z nieruchomości obciążonej, zabudowanej linią napowietrzną średniego napięcia 15 kV relacji D.-B., stacją transformatorową 15/0,4 kV - S/569 oraz wychodzącymi z niej dwiema liniami niskiego napięcia 0,4 kV, dla której urządzona jest księga wieczysta (...), która to służebność wykonywana jest w pasie gruntu oznaczonym na działce o numerze ewidencyjnym (...), położonej w Nowej, B., jako obszar 1 punktami w kolorze czerwonym oraz jako obszary 2, 3 linią w kolorze czerwonym na mapie sporządzonej przez biegłego geodetę W. G., przyjętej do Państwowego Zasobu Geodezyjnego i Kartograficznego dnia 2 listopada 2015 roku za numerem ewidencyjnym P. (...) (...), stanowiącej integralną część niniejszego postanowienia, poprzez posadowienie opisanych powyżej urządzeń przesyłowych, eksploatację i obsługę tych urządzeń, całodobowe korzystanie z tej części nieruchomości w zakresie niezbędnym do przesyłania energii elektrycznej, usuwania awarii, wykonywania konserwacji, remontów i wymiany urządzeń elektroenergetycznych (pkt II.1) oraz stwierdził, że (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. nabyła przez zasiedzenie dnia 30 czerwca 2007 roku służebność gruntową, polegającą na prawie korzystania z nieruchomości obciążonej, zabudowanej linią napowietrzną niskiego napięcia 0,4 kV, dla której urządzona jest księga wieczysta nr (...), która to służebność wykonywana jest w pasie gruntu, oznaczonym na działce o numerze ewidencyjnym (...), położonej w N., jako obszar 5 linią w kolorze czerwonym na mapie sporządzonej przez biegłego geodetę W. G., przyjętej do Państwowego Zasobu Geodezyjnego i Kartograficznego dnia 2 listopada 2015 roku za numerem ewidencyjnym P. (...)(...), stanowiącej integralną część niniejszego postanowienia, poprzez posadowienie opisanych powyżej urządzeń przesyłowych, eksploatację i obsługę tych urządzeń, całodobowe korzystanie z tej części nieruchomości w zakresie niezbędnym do przesyłania energii elektrycznej, usuwania awarii, wykonywania konserwacji, remontów i wymiany urządzeń elektroenergetycznych (pkt II.2).

Rozstrzygnięcia zapadły po następujących ustaleniach i wnioskach.

Nieruchomość, w skład której wchodzi działka gruntu o numerze ewidencyjnym (...), zlokalizowana w N., objęta księgą wieczystą nr (...), stanowi własność A. J..

Nieruchomość, w skład której wchodzi działka gruntu o numerze ewidencyjnym (...), zlokalizowana w N., objęta księgą wieczystą nr (...), także stanowi własność A. J..

Działka (...) zabudowana jest odcinkiem linii 15 kV, (odgałęzieniem z ciągu liniowego 15 kV D.-B.) i stacją słupową 15/04,4 kV typu (...) 20/250 o numerze(...) (dawna numeracja (...)). Z tej stacji wychodzą dwa odcinki linii niskiego napięcia (dwa obwody) na słupy Nr 1 oraz 32, zlokalizowane na działkach (...), przy czym słup linii niskiego napięcia jest zlokalizowany na działce (...).

Na nieruchomości znajduje się linia średniego napięcia, stacja transformatorowa i linia niskiego napięcia. Opisane urządzenia elektroenergetyczne stanowią własność (...) S. A.

(...) Spółka Akcyjna i jej poprzednicy prawni korzystali bez tytułu prawnego z nieruchomości wnioskodawcy poprzez zlokalizowanie i utrzymywanie urządzeń przesyłowych. Pracownicy zakładu energetycznego wykonywali bieżące przeglądy i konserwację linii, dokonywali wymiany zużytych elementów i modernizacji linii.

Wskazana stacja transformatorowa i linia przesyłowa istniała już przed rokiem 1977 i była oddana do użytku. W tym bowiem roku przeprowadzono remont stacji, co jest udokumentowane protokołem z odbioru technicznego z dnia 29 czerwca 1977 roku.

Linia i stacja transformatorowa nie były przebudowywane od czasu ich posadowienia aż do chwili obecnej. Względy techniczne i ekonomiczne wskazują, że stanowisko słupowe z odłącznikiem Nr (...) przed stacją (...)nie zmieniało miejsca swojego posadowienia.

Co najmniej od zakończenia remontu jak wyżej linia ma ten sam przebieg, nie doszło do zmiany jej lokalizacji. Linia podlega stałej eksploatacji, jak również pracom eksploatacyjnym w postaci oględzin i przeglądów, usuwania awarii i wymiany elementów. W ostatnim czasie wymianie podlegał także transformator. W 2013 roku jedna nieizolowana linia niskiego napięcia została zastąpiona dwoma wiązkami linii izolowanej z uwagi na zwiększenie liczby odbiorców. W trakcie prac modernizacyjnych nie uległa zmianie trasa linii niskiego napięcia. Na wniosek A. J. w trasie linii niskiego napięcia dokonano także przesunięcia lokalizacji słupa linii niskiego napięcia, tak aby nie kolidował z wjazdem na posesję. Słup linii niskiego napięcia został postawiony w dotychczasowej trasie linii.

Eksploatacja linii przesyłowej zwiększa użyteczność nieruchomości zabudowanej urządzeniami przesyłowymi w postaci budynku rozdzielni wnętrzowej oraz budynku nastawni wraz z urządzeniami energetycznymi rozdzielni oznaczonej jako działka (...), położonej w D. Gmina N., dla której urządzona jest księga wieczysta nr Kw (...). Nieruchomość ta stanowi własność Skarbu Państwa, a jej użytkownikiem wieczystym jest (...) Spółka Akcyjna. Urządzenia wybudowane zostały ze środków własnych przedsiębiorstwa Zakładu (...).

(...) Spółka Akcyjna jest następcą Zakładu (...). Zarządzeniem z dnia 9 lipca 1993 roku nr (...) Ministra Przemysłu i Handlu dokonano z dniem 12 lipca 1993 roku podziału przedsiębiorstwa państwowego Zakład (...) w C. w celu wniesienia przez Skarb Państwa zorganizowanej części mienia przedsiębiorstwa do spółki akcyjnej (...) S.A. oraz przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa pod nazwą Zakład (...) S.A. Spółka działająca pod firmą Zakład (...) S.A. miała wstąpić we wszystkie prawa i obowiązki Zakładu (...) z wyłączeniem praw i obowiązków przejętych przez (...) S.A. Wykaz składników przekazywanych do (...) S.A. stanowił załącznik do zarządzenia.

W dniu 12 lipca 1993 roku na podstawie ustawy z dnia 5 lutego 1993 roku o przekształceniach własnościowych niektórych przedsiębiorstw państwowych o szczególnym znaczeniu dla gospodarki państwa oraz zarządzenia nr (...) Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 lipca 1993 roku nastąpiło przekształcenie przedsiębiorstwa państwowego w spółkę akcyjną, której nazwa od tej daty brzmiała: Zakład (...) spółka akcyjna". Natomiast w dniu 26 maja 2004 roku została podjęta uchwała w przedmiocie połączenia Zakładu (...) Spółka Akcyjna jako spółki przejmującej m.in. z Zakładem (...) Spółka Akcyjna. (...) Spółka Akcyjna został przeniesiony na (...) Spółka Akcyjna (poprzednia nazwa Zakład (...) S.A). Spółka (...) S.A. została przejęta przez spółkę (...) S.A., a następnie wykreślona z rejestru przedsiębiorców w dniu 4 listopada 2011 roku. Od 1 września 2011 roku spółka (...) S.A., działa pod nazwą (...) SA.

Wysokość wynagrodzenia z tytułu ustanowienia służebności przesyłu w zakresie nieruchomości, obejmującej działkę (...) wynosi 3.935,00 zł, a odszkodowanie z tytułu obniżenia wartości nieruchomości - 1.881,00 zł. Wysokość wynagrodzenia z tytułu ustanowienia służebności przesyłu w zakresie nieruchomości, obejmującej działkę (...) wynosi 104,00 zł, a odszkodowanie z tytułu obniżenia wartości nieruchomości - 88,00 zł.

Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, Sąd wskazał m.in., że uczynił ich podstawą opinię biegłego sądowego W. B. (1), mając na względzie, że wniosków tej opinii nie zakwestionował skutecznie żaden z uczestników postępowania.

Zeznania A. J. Sąd uznał za polegające na prawdzie, biorąc pod uwagę, że w zeznaniach tych ostatecznie A. J. potwierdził okres posadowienia urządzeń przesyłowych i czas ich wykorzystywania przez (...) S.A., jak również brak zmian co do przebiegu tejże linii, pomimo uprzednich deklaracji o zmianie posadowienia linii.

Zeznania A. J. były spójne z treścią opinii biegłego sądowego W. B. (1). Jak wynika z wniosków opinii biegłego sądowego, okoliczność, że remontowi poddawane są urządzenia po określonym okresie eksploatacji, w powiązaniu ze stopniem erozji elementów betonowych konstrukcji stacji 15/0,4(...)pozwalają na wyprowadzenie wniosku, że stacja i towarzyszące jej urządzenia sieciowe zostały wybudowane i oddane do eksploatacji przed dniem 29 czerwca 1977 roku. Treść tegoż protokołu pozwala zaś na ustalenie, że we wskazanej dacie istniała zarówno stacja transformatorowa, jak i odchodzące od niej linie średniego i niskiego napięcia. Koresponduje to z zeznaniami świadka Z. P., który podał, że (...) D., z którego zasilana jest linia, powstał w latach 1974-1976 roku.

Mając powyższe na uwadze Sąd pierwszej instancji w przedmiocie wniosku o ustanowienie służebności przesyłu wskazał, że wniosek ten podlegał oddaleniu z uwagi na wykazanie przez uczestnika postępowania (...) S.A. dysponowania prawem do korzystania z nieruchomości wnioskodawcy w zakresie służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu.

Stosownie do art. 305^1 k.c. nieruchomość można obciążyć na rzecz przedsiębiorcy, który zamierza wybudować lub którego własność stanowią urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1, prawem polegającym na tym, że przedsiębiorca może korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń (służebność przesyłu). W myśl art. 305^2 2 k.c., jeżeli przedsiębiorca odmawia zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu, a jest ona konieczna do korzystania z urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1, właściciel nieruchomości może żądać odpowiedniego wynagrodzenia w zamian za ustanowienie służebności przesyłu.

Bezspornym w niniejszej sprawie była okoliczność, że wnioskodawca A. J. jest właścicielem nieruchomości, z której korzysta obecnie uczestnik postępowania (...) S.A. w zakresie posadowienia na przedmiotowej nieruchomości linii przesyłowej energii elektrycznej i wykorzystania tej linii do celów związanych z prowadzeniem przedsiębiorstwa przesyłowego.

Uczestnik wskazywał, że przysługuje mu tytuł prawny do korzystania z urządzeń przesyłowych zlokalizowanych na nieruchomości wnioskodawcy, podnosząc zarzut zasiedzenia służebności odpowiadającej treścią służebności przesyłu.

Zdaniem Sądu, w toku niniejszego postępowania uczestnik skutecznie wykazał fakt nabycia przez zasiedzenie ograniczonego prawa rzeczowego na przedmiotowych nieruchomościach.

Ze względu na odpowiednie stosowanie do nabycia przez zasiedzenie służebności gruntowej przepisów o nabyciu własności nieruchomości przez zasiedzenie (art. 292 k.c.), dla stwierdzenia nabycia przez zasiedzenie służebności gruntowej odpowiadającej treścią służebności przesyłu, niezbędne jest posiadania służebności oraz upływu czasu, którego długość zależy od dobrej lub złej wiary posiadacza w chwili objęcia służebności w posiadanie.

Zgodnie z art. 352 k.c., kto faktycznie korzysta z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności, jest posiadaczem służebności, a do posiadania służebności przepisy o posiadaniu rzeczy stosuje się tylko odpowiednio. Przy ocenie posiadania prowadzącego do zasiedzenia służebności gruntowej chodzi o faktyczne korzystanie z gruntu w takim zakresie i w taki sposób, w jaki czyniłaby to osoba, której przysługuje służebność, zaś władanie w zakresie służebności gruntowej kwalifikuje się, zgodnie z art. 336 k.c., jako posiadanie zależne. W ramach istotnych okoliczności mających znaczenie dla oceny nabycia przez zasiedzenie służebności gruntowej należy uwzględnić treść art. 176 k.c. dopuszczającego doliczenie okresu posiadania poprzedników przedsiębiorcy energetycznego, ale pod warunkiem, że podczas biegu zasiedzenia nastąpiło przeniesienie posiadania.

Przesłankami nabycia służebności gruntowej odpowiadającej służebności przesyłu przez zasiedzenie są kumulatywnie: nieprzerwane posiadanie służebności, korzystanie z trwałego i widocznego urządzenia na nieruchomości, która w wyniku nabycia służebności gruntowej przez zasiedzenie stanie się nieruchomością obciążoną i upływ czasu, którego długość zależy od dobrej lub złej wiary tego, kto uzyskał posiadanie służebności gruntowej.

Zgodnie z art. 172 § 1 k.c. w brzmieniu obowiązującym do 1 października 1990 roku posiadacz nieruchomości nie będący jej właścicielem nabywa własność, jeżeli posiada nieruchomość nieprzerwanie od lat dziesięciu jako posiadacz samoistny, chyba że uzyskał posiadanie w złej wierze (zasiedzenie). Natomiast po upływie lat dwudziestu posiadacz nieruchomości nabywa jej własność, choćby uzyskał posiadanie w złej wierze (§ 2). Terminy te zostały wprowadzone ustawą z 28 lipca 1990 roku o zmianie ustawy - kodeks cywilny z mocą obowiązującą od 1 października 1990 roku. Do zasiedzenia, którego bieg rozpoczął się przed dniem wejścia w życie tej ustawy, tj. 1 października 1990 roku, stosuje się nowe terminy. Jednakże do zasiedzenia nieruchomości, którego termin upłynął przed dniem 1 października 1990 roku nie mają zastosowania nowe terminy.

W niniejszej sprawie w ocenie Sądu doszło do zasiedzenia służebności odpowiadającej treścią służebności przesyłu w zakresie urządzeń, które są bez wątpienia trwałymi i widocznymi urządzeniami w postaci napowietrznych linii energetycznych w rozumieniu art. 292 k.c. Została także spełniona przesłanka upływu czasu, jako że urządzenia te zostały wybudowane i oddane do eksploatacji z pewnością przed dniem 29 czerwca 1977 roku. Jak wynika z wniosków opinii biegłego sądowego, okoliczność, że remontowi poddawane są urządzenia po okresie eksploatacji, wskazuje, że urządzenia te przed dniem 29 czerwca 1977 roku były oddane do eksploatacji celem przesyłu energii elektrycznej.

Z ustaleń wynika, że co najmniej od 29 czerwca 1977 roku poprzednicy prawni (...) S.A., a następnie ten podmiot władał służebnością gruntową odpowiadającą treścią służebności przesyłu, tj. czynił na tej linii niezbędne remonty, konserwacje, naprawy i czynności obsługi. Wskazują na to nie tylko dowody z dokumentów, przedstawionych przez uczestnika, ale także wnioski opinii biegłego z zakresu elektroenergetyki W. B. (1). Datę posadowienia urządzeń przesyłowych przyznał sam wnioskodawca, wskazując, że linia istniała już w okresie budowy domu mieszkalnego, to jest w latach 1976-1977. Niewątpliwą datę istnienia urządzeń, wskazywaną przez uczestnika postępowania, potwierdza protokół odbioru linii po remoncie bieżącym z dnia 29 czerwca 1977 roku. Od tej daty, jak wynika z ustaleń, linia średniego i niskiego napięcia znajduje się w posiadaniu: najpierw Skarbu Państwa, w imieniu którego urządzeniami przesyłowymi zarządzał Zakład (...), w dalszej kolejności jednoosobowa spółka Skarbu Państwa Zakład (...) S.A., a obecnie, w wyniku kolejnych przekształceń spółek kapitałowych, (...) S.A. Zakres obszarowy tego władztwa nie zmieniał się od powstania linii przesyłowej do chwili obecnej.

Uczestnik postępowania wykazał, iż w wyniku kolejnych przekształceń doszło także do przeniesienia posiadania urządzeń przesyłowych, a w konsekwencji przeniesienia posiadania służebności. Uregulowanym w art. 348 k.c. podstawowym sposobem przeniesienia posiadania, zarówno samoistnego, jak i zależnego, jest wydanie rzeczy. W przypadku posiadania służebności chodzi przy tym o „trwałe i widoczne urządzenie", z którego korzystanie prowadzi do zasiedzenia służebności. Z dokumentu w postaci Zarządzenia Ministra Przesyłu i Handlu z dnia 9 lipca 1993 roku wynika, że utworzonemu przedsiębiorstwu państwowemu Zakład (...) S.A. przydzielono składniki mienia, należące dotychczas do Zakładu (...), z wyłączeniem szczegółowo opisanych w załączniku i niedotyczących przedmiotowej linii. Wykazane przez (...) S.A. przekształcenia podmiotowe wiązały się z przeniesieniem posiadania urządzeń przesyłowych i brak jest dowodu przeciwnego, wskazującego, by urządzenia przesyłowe, zlokalizowane na nieruchomości wnioskodawcy zostały wyłączone z majątku przekazywanego mienia poprzednikom prawnym uczestnika. Następnie w wyniku każdorazowych przekształceń spółek handlowych w trybie art. 494 § 1 k.s.h. spółka przejmująca wstąpiła z dniem połączenia we wszystkie prawa i obowiązki spółki przejmowanej. Przekazanie posiadania urządzeń energetycznych przebiegających przez nieruchomości wnioskodawcy zostało dowiedzione także zeznaniami świadków, z których wynika, że urządzenia te obecnie stanowią majątek (...) S.A. i są przez niego wykorzystywane do przesyłu energii elektrycznej. Wszystkie kolejne podmioty, wskazywane jako poprzednicy prawni (...) S.A., zajmowały się utrzymaniem linii napowietrznych i ich konserwacją w celu dystrybucji energii elektrycznej. Za przyjęciem domniemań w zakresie posiadania urządzeń przesyłowych przemawiało zaś położenie linii w zasięgu działalności przedsiębiorstwa tego podmiotu i sama treść żądań wnioskodawcy, który to od uczestnika domagał się zapłaty wynagrodzenia z tytułu ustanowienia służebności przesyłu na jego rzecz.

Kolejno wobec sukcesji generalnej pomiędzy mieniem państwowym a powstałą w wyniku przekształcenia spółką Skarbu Państwa, tę właśnie spółkę uznać należy za uprawnioną do korzystania w urządzeń przesyłowych oraz z tytułu posiadania służebności. Zgodnie bowiem z treścią art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 5 lutego 1993 roku o przekształceniach własnościowych niektórych przedsiębiorstw państwowych o szczególnym znaczeniu dla gospodarki państwa spółka powstała w wyniku przekształcenia wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki przekształconych przedsiębiorstw państwowych. Powołana ustawa w myśl art. 1 ust. 1, znajdowała zastosowanie m.in. do przedsiębiorstw państwowych, których działalność związana była z wytwarzaniem, zbytem i przesyłaniem energii elektrycznej (a więc także do Zakładu (...)), przy czym zgodnie z art. 2 ust. 1 przekształcenie następowało na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 13 lipca 1990 roku o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych. Przepis art. 8 ust. 2 ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych stanowił natomiast, że spółka powstała w wyniku przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki przekształconego przedsiębiorstwa.

Następstwem komercjalizacji państwowych przedsiębiorstw energetycznych, dokonanej w oparciu o ustawę z dnia 5 lutego 1993 roku o przekształceniach własnościowych niektórych przedsiębiorstw państwowych o szczególnym znaczeniu dla gospodarki państwa, a polegającej na przekształceniu przedsiębiorstw państwowych w jednoosobowe spółki akcyjne Skarbu Państwa, które wstępowały w ich prawa i obowiązki, wszelkie prawa majątkowe i niemajątkowe, była sukcesja uniwersalna częściowa, która dotyczyła wszystkich praw składających się na przedsiębiorstwo, choćby nie były wskazane jako jego składniki, także jeżeli strony nie uświadamiały sobie ich istnienia czy przynależności do przedsiębiorstwa. Dopiero wyłączenie części z nich wymagałoby wyraźnego wskazania w akcie podziału przedsiębiorstwa państwowego. Konsekwentnie przyjęto, że co do służebności gruntowych zbliżonych do służebności przesyłu, następstwo prawne dokonane w oparciu o wskazane podstawy należy przyjąć za wykazane już w wypadku przedstawienia zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu potwierdzającego zakres następstw podmiotowych i przedmiotowych (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 sierpnia 2014 roku, II CSK 610/13).

Tym samym beneficjentem posiadania została spółka akcyjna powstała w wyniku prywatyzacji, a następnie kolejne podmioty z mocy art. 492 § 1 pkt 1 kodeksu spółek handlowych.

Możliwość stwierdzenia, że doszło do zasiedzenia służebności w niniejszej sprawie nie stoi w sprzeczności z obowiązującą do dnia 1 lutego 1989 roku zasadą jednolitego funduszu własności państwowej wyrażoną przepisem art. 128 k.c. Przedsiębiorstwa państwowe wówczas jedynie wykonywały zarząd mieniem państwowym, czyniły to w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa, a w konsekwencji - będąc zaledwie dzierżycielami - mogły jedynie nabyć prawo rzeczowe do jednolitego funduszu własności państwowej. Jednakże dostarczanie przez państwowe przedsiębiorstwa energetyczne energii elektrycznej oraz budowa i konserwacja urządzeń do tego służących było wykonywane w ramach działalności gospodarczej państwa, a więc w ramach dominium, a nie w ramach uprawnień władczych (imperium). Objęcie we władanie nieruchomości nastąpiło zatem w sferze dominium, czyli wykonywania przez państwo zadań gospodarczych, nie zaś w sferze imperium (tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 31 maja 2006 roku, IV CSK 149/05, LEX nr 258681 oraz w uzasadnieniu postanowienia z dnia 13 października 2011 roku, V CSK 502/10, LEX nr 1096048). W konsekwencji jeżeli po 1 lutego 1989 roku doszło do przeniesienia posiadania służebności na rzecz przedsiębiorcy przesyłowego, może on wówczas - na zasadzie art. 176 § 1 k. c. - doliczyć okres posiadania poprzednika (Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 25 stycznia 2006 roku, I CSK 11/05, LEX nr 181257 oraz w uzasadnieniu postanowienia z dnia 13 października 2011 roku, V CSK 502/10).

W kwestii oceny dobrej lub złej wiary podmiotu korzystającego z urządzeń przesyłowych decydujące znaczenie ma istnienie dobrej bądź złej wiary w momencie przeprowadzenia inwestycji i objęcia w posiadanie nieruchomości (służebności) oraz wynikające z przepisu art. 7 k.c. domniemanie dobrej wiary posiadacza.

(...) S.A. w toku postępowanie nie przedłożył decyzji o pozwoleniu na budowę, z której wywodzić można by wyrażenie zgody przez poprzednich właścicieli nieruchomości na lokalizację urządzeń, co uprawniałoby do przyjęcia dobrej wiary. W przedmiotowej sprawie nie zostało wykazane, aby poprzednik prawny tego podmiotu, który wybudował na gruncie poprzedników prawnych wnioskodawcy napowietrzne linie energetyczne dysponował w tym zakresie decyzją administracyjną, czy też zawartą z właścicielem gruntu umową dotyczącą korzystania z nieruchomości. Tak samo (...) S.A. nie przedstawił też decyzji o zarządzeniu powszechnej elektryfikacji, co również kwalifikowałoby posiadanie w dobrej wierze. Twierdzenia o budowie linii w oparciu o przepisy ustawy z dnia 28 czerwca 1950 roku o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli nie zostały w dostatecznym stopniu wykazane, skoro (...) S.A. wskazywał na brak jakiejkolwiek dokumentacji dotyczącej budowy przedmiotowej linii. Podobnie nie przedstawił on dokumentu potwierdzającego uzyskanie zgody na korzystanie z nieruchomości, na której posadowiona została linia w czasie, gdy prawo do nieruchomości, z której korzysta, przysługiwało innemu niż Skarb Państwa podmiotowi.

Dalej Sąd wskazał, że jednakże dla skuteczności podniesionego zarzutu zasiedzenia kwestia dobrej wiary nie ma kluczowego znaczenia, albowiem w przypadku uwzględnienia takiej koncepcji doprowadziłoby to jedynie do przyjęcia 10. letniego zamiast 30. letniego okresu zasiedzenia. Z uwagi jednakże na posadowienie urządzeń przesyłowych i ich

oddanie do użytku przed 29 czerwca 1977 roku, nawet przy przyjęciu złej wiary, okres zasiedzenia upłynął w 2007 roku, w czasie, gdy służebność była wykonywana przez (...) S.A.

Ponieważ zostały spełnione wszystkie przesłanki z art. 172 k.c. w zw. z art. 292 k.c. prowadzące do nabycia służebności przesyłu w drodze zasiedzenia, a uczestnik postępowania (...) S.A. wykazał nabycie uprawnień do korzystania z nieruchomości wnioskodawcy w zakresie odpowiadającym służebności przesyłu, jako następca podmiotu, który służebność tę nabył, wniosek o ustanowienie służebności przesyłu należało uznać za bezzasadny.

Następnie Sąd w odniesieniu do wniosku o zasiedzenie służebności gruntowej wskazał, że jest on uzasadniony.

Przesłanki zasiedzenia służebności gruntowej określa art. 292 k.c. Zgodnie z tym przepisem w celu zasiedzenia takiej służebności konieczne jest jej posiadanie przy wykorzystywaniu trwałego i widocznego urządzenia oraz upływ - w zależności od dobrej lub złej wiary posiadacza - dwudziestu albo trzydziestu lat (art. 352 § 1, art. 336 i 172 k.c.), przed dniem 1 października 1990 roku - odpowiednio 10 lat i 20 lat.

Posiadanie służebności gruntowej polega na korzystaniu z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści konkretnej, zasiadywanej służebności. Nabyć służebność gruntową przez zasiedzenie może jednak tylko ten podmiot, który wcześniej wykonywał składające się nań uprawnienia bez ważnego tytułu, a zatem bezprawnie.

Z ustaleń poczynionych w toku niniejszego postępowania wynika, że (...) S.A., a wcześniej jego poprzednicy prawni korzystali z nieruchomości, stanowiącej obecnie własność A. J. w celu przesyłu energii elektrycznej poprzez posadowienie na nieruchomości urządzeń przesyłowych, ich utrzymywanie, eksploatację, usuwanie awarii, wymianę i modernizację.

W stanie faktycznym niniejszej sprawy nie budzi wątpliwości, że urządzenia przesyłowe, zlokalizowane na nieruchomości A. J. zostały posadowione i oddane do użytku przed dniem 29 czerwca 1977 roku, co ostatecznie przyznał sam A. J., a co można stwierdzić także w oparciu o domniemanie, iż urządzenia nowo wybudowane nie podlegają remontom, zatem skoro remont bieżący stacji został przeprowadzony w dniu 29 czerwca 1977 roku, musiała ona istnieć i podlegać eksploatacji przed tą datą. Skoro w roku 1977 linia przeszła remont, to z pewnością była ona faktycznie wykorzystywana co najmniej od tej daty. Wskazują na to także dalsze okoliczności. Z zeznań uczestnika postępowania A. J. wynika, że jest to linia cały czas czynna i używana, a nadto konserwowana przez pracowników zakładu energetycznego. Spełnione zostały zatem i wykazane w niniejszej sprawie wymogi zasiedzenia służebności wynikające z art. 172 w zw. z art. 292 k.c. w postaci: posiadania, upływu czasu oraz korzystania z trwałego i widocznego urządzenia, co szczegółowo zostało wskazane wyżej.

Odnośnie czasu posiadania służebności gruntowej przez (...) S.A. i jego poprzedników prawnych, to pierwsza pewna wiadomość o linii pochodzi z 1977 roku, kiedy dokonano jej remontu bieżącego. Dokumenty z przeprowadzonego remontu nie precyzują dokładnie, kiedy linia powstała, co nakazywałoby datowanie najkorzystniejsze dla właściciela (dzień 29 czerwca 1977 roku). Skoro w dacie tej linia przeszła remont, należało uznać, że już była eksploatowana i wykorzystywana do przesyłu energii w świetle wniosków opinii biegłego W. B. (1).

Długość okresu, przez który nieuprawniony musi korzystać z cudzej nieruchomości w zakresie treści służebności gruntowej w celu jej nabycia przez zasiedzenie zależy od tego, czy jego posiadanie wykonywane jest w dobrej, czy w złej wierze.

(...) S.A., w świetle stanowiska uczestnika postępowania A. J., nie przedstawił żadnego dowodu, przeczącemu twierdzeniom A. J., powołał się przy tym na brak jakiejkolwiek dokumentacji związanej z budową przedmiotowej linii. W tych okolicznościach nie zachodziła podstawa do przyjęcia, że ingerując we własność osób prywatnych w dacie budowy linii przesyłowej poprzednik prawny wnioskodawcy pozostawał w przekonaniu, iż nie narusza niczyjego prawa.

Przyjęcie złej wiary w chwili objęcia służebności w posiadanie prowadziło do konieczności wykazania 30. letniego okresu posiadania.

Z ustaleń wynika, że co najmniej od 29 czerwca 1977 roku poprzednicy prawni (...) S.A., a następnie ten podmiot władał służebnością gruntową odpowiadającą treścią służebności przesyłu, tj. czynił na tej linii niezbędne remonty, konserwacje, naprawy i czynności obsługi, przeprowadzał także modernizacje linii.

Wymagany dla zasiedzenia 30. letni termin upłynął zatem z upływem ostatniego dnia terminu, to jest z końcem dnia 29 czerwca 2007 roku, kiedy to służebność gruntową wykonywał (...) S.A. Termin zasiedzenia upłynął przed dniem 3 sierpnia 2008 roku, a więc w okresie, gdy możliwe było nabycie przez zasiedzenie wyłącznie służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu. Powyższe uzasadniało ocenę, że dnia 30 czerwca 2007 roku podmiot ten nabył ograniczone prawo rzeczowe w postaci służebności gruntowej.

Treść służebności oznaczono zgodnie ze stanowiskiem wnioskodawcy, wobec ustalenia, że składające się na treść służebności uprawnienia w istocie były wykonywane przez przedsiębiorstwo przesyłowe.

Z uwagi na to, że wykonywanie służebności odpowiadającej służebności przesyłu, służy zaspokajaniu zmiennych potrzeb gospodarczych, nieprzewidzianych w takiej skali w chwili uchwalania kodeksu cywilnego, w orzecznictwie przyjęto, przy odwołaniu do wykładni celowościowej art. 285 k.c. i art. 292 k.c., że wystarczające jest ogólne odwołanie do statusu przedsiębiorstwa przesyłowego, jako podmiotu praw rzeczowych, oraz zbędne jest identyfikowanie oraz wprowadzanie do treści postanowienia zapisu dotyczącego nieruchomości władnącej, której jest właścicielem (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 lutego 2013 roku, V CSK 129/12).

Mając powyższe na względzie, stwierdzono nabycie służebności gruntowej na rzecz przedsiębiorstwa przesyłowego (...) S.A., pomijając jako zbędny zapis dotyczący nieruchomości władnącej, niemniej została ona w toku niniejszego postępowania wskazana przez wnioskodawcę i zidentyfikowana.

(...) S.A. niewątpliwie miał zaś interes prawny w żądaniu stwierdzenia nabycia służebności gruntowej na rzecz (...) S.A. jako następca tego podmiotu na podstawie art. 494 § 1 k.s.h.

W związku z nabyciem przez zasiedzenie służebności gruntowej właścicielowi nieruchomości nie przysługują wobec posiadacza urządzeń przesyłowych jakiekolwiek roszczenia, u których podstaw leży prawo własności. Nabycie prawa przez zasiedzenie to sposób nieodpłatnego, pierwotnego nabycia prawa, zatem z definicji nie może być powiązane z obowiązkiem zapłaty wynagrodzenia.

Z uwagi na powyższe wniosek zasługiwał na uwzględnienie w całości, o czym orzeczono jak w pkt II ppkt 1 i 2 sentencji.

Wobec sprzeczności interesów pomiędzy przedsiębiorstwem przesyłowym a właścicielem obciążonej nieruchomości, należało uznać (...) S.A. za wygrywającego sprawę.

W trakcie posiedzenia, poprzedzającego zamknięcie rozprawy, pełnomocnik (...) S.A. zmodyfikował stanowisko w zakresie orzeczenia o kosztach postępowania, wskazując, że koszty postępowania każdy z uczestników powinien ponieść we własnym zakresie.

Przytoczona wyżej treść oświadczenia spowodowała, że brak było skonkretyzowanego substratu roszczenia o zwrot kosztów postępowania, co skutkowało pominięciem rozstrzygnięcia w tym przedmiocie w wydanym postanowieniu.

Apelację złożył wnioskodawca A. J.. Zaskarżył w całości postanowienie i wniósł o jego zmianę poprzez ustanowienie na nieruchomości wnioskodawcy służebności przesyłu i oddalenie wniosku o zasiedzenie służebności przesyłu ewentualnie o uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu z uwzględnieniem kosztów postępowania apelacyjnego.

Zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że urządzenia elektroenergetyczne na nieruchomości powoda istniały przed rokiem 1977, podczas gdy z opinii biegłego sądowego z zakresu instalacji i urządzeń elektroenergetycznych wynika, że linia istniała z całą pewnością w 1984 roku. Ponadto zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 176 k.c., art. 292 k.c. w zw. z art. 172 k.c. i art. 305^1 k.c. poprzez przyjęcie, że w celu stwierdzenia zasiedzenia służebności przesyłu do okresu posiadania urządzeń przesyłowych uczestnika należy doliczyć okres posiadania przedsiębiorstwa państwowego również za okres, kiedy realizowało ono posiadanie Skarbu Państwa przed dniem 5 grudnia 1990 roku. Skarżący zarzucił też naruszenie przepisów prawa procesowego, a to art. 233 k.p.c. poprzez uznanie za udowodnioną okoliczność przeniesienia posiadania służebności między uczestnikiem, a jego poprzednikami prawnymi oraz naruszenie „art. 502 § 2 k.p.c." poprzez jego niezastosowanie.

W uzasadnieniu wskazał, że ustalenie, iż poprzednik prawny (...) S.A. włada nieruchomością od roku 1977 roku pozostaje w oczywistej sprzeczności z zebranym w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności z opinią biegłego z zakresu instalacji i urządzeń elektroenergetycznych W. B. (2), który na stronie 2 złożonej przez siebie opinii jednoznacznie wskazuje, że z dokumentacji technicznej wynika, iż linia elektroenergetyczna istniała na nieruchomościach powoda w 1984 roku.

W zakresie zarzutu naruszenia prawa materialnego, to skarżący podał, że Sąd przyjął założenie – bez jakiegokolwiek uzasadnienia w tym zakresie – o przeniesieniu posiadania służebności pomiędzy poprzednikami prawnymi obecnego uczestnika. Zabrakło jakichkolwiek dowodów wskazujących na przeniesienie posiadania służebności. To uczestnik winien udowodnić, iż doszło do przeniesienia posiadania infrastruktury przesyłowej ze Skarbu Państwa na przedsiębiorstwo państwowe. O ile można uznać za wykazane i udowodnione przeniesienie posiadania służebności w relacjach pomiędzy przedsiębiorstwem państwowym a jednoosobową spółką Skarbu Państwa oraz następnie między tą spółką, a uczestnikiem postępowania, o tyle brak jakichkolwiek ustaleń co do przeniesienia posiadania pomiędzy Skarbem Państwa a przedsiębiorstwem państwowym.

Dalej skarżący wskazał, że nie można zasadnie twierdzić, iż przekazanie posiadania służebności nastąpiło wraz z wydaniem zarządzenia Ministra Przemysłu z dnia 16 stycznia 1989 roku w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakład (...), ponieważ zarządzenie to zostało bowiem wydane jeszcze w czasie obowiązywania zasady jednolitego funduszu własności państwowej określonej w art. 128 k.c. Przedsiębiorstwo państwowe nie mogło jeszcze wtedy samodzielnie posiadać ograniczonego prawa rzeczowego, było jedynie dzierżycielem praw, które przysługiwały Państwu. Sytuacji tej nie zmienia § 2 tego zarządzenia, z którego wynika fakt przydzielenia przedsiębiorstwu określonych składników mienia. Na skutek tego zarządzenia nowo utworzone przedsiębiorstwo stało się dzierżycielem mienia Państwa. W tej sytuacji nie można mówić o spełnieniu warunku do zasiedzenia służebności przesyłu w postaci określonego w ustawie czasokresu posiadania. Sąd niesłusznie do okresu posiadania uczestnika doliczył okres posiadania przedsiębiorstwa państwowego również w okresie, kiedy realizowało ono posiadanie Skarbu Państwa przed dniem 5 grudnia 1990 roku.

Ponadto Sąd niesłusznie nie zawarł w postanowieniu orzeczenia o kosztach, które winno zostać wydane w oparciu o „art. 502 § 2 k.p.c.", albowiem niewątpliwym jest, że pomiędzy uczestnikami zachodzi sprzeczność interesów.

Sprzeczność interesów pomiędzy uczestnikami, w rozumieniu art. 520 § 2 i 3 k.p.c., występuje wtedy, gdy postanowienie kończące postępowanie w sprawie wywiera wpływ dla jednych zainteresowanych na zwiększenie, a dla innych na zmniejszenie ich praw.

Sprzeczność interesów pomiędzy uczestnikami daje sądowi możliwość włożenia na uczestnika, którego wnioski zostały oddalone lub odrzucone, obowiązku zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez innego zainteresowanego (art. 520 § 3 zdanie pierwsze k.p.c.). Z tego względu Sąd winien był obciążyć kosztami poniesionymi przez wnioskodawcę uczestnika postępowania.

W odpowiedzi na apelację (...) S.A. wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie od wnioskodawcy na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja nie jest uzasadniona i jako taka podlega oddaleniu.

Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia stanu faktycznego, których dokonał sąd pierwszej instancji oraz oparte na nich rozważania prawne i argumenty. Wskazują one jednoznacznie na prawidłowość podjętego rozstrzygnięcia, a apelacja wnioskodawcy stanowi jedynie nieuprawnioną polemikę.

Istota zaskarżenia sprowadza się do kwestionowania podstaw stwierdzenia zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu, co w konsekwencji doprowadziło do nieuwzględnienia wniosku o ustanowienie służebności przesyłu.

W pierwszym rzędzie w odniesieniu do zarzutu wnioskodawcy, że sąd pierwszej instancji błędnie ustalił, że urządzenia elektroenergetyczne istniały na nieruchomości powoda przed rokiem 1977, podczas gdy z opinii biegłego wynika, że linia istniała z całą pewnością w 1984 roku.

W żadnym razie nie jest tak, że opinia biegłego elektroenergetyka jest dowodem wykluczającym ustalenie przyjęte przez sąd rejonowy.

Podnieść należy, że uczestnik (...) S.A. przedstawił dokument w postaci protokołu z odbioru technicznego po remoncie bieżącym urządzeń przesyłowych z dnia 29 czerwca 1977 roku. Ponadto wnioskodawca A. J. przyznał, że urządzenia elektroenergetyczne zostały posadowione na jego działce w latach 50. ubiegłego wieku. Opinia biegłego elektroenergetyka potwierdza, iż dokumentacja przedstawiona przez przedsiębiorstwo przesyłowe dotyczy urządzeń posadowionych na gruncie wnioskodawcy. Trafnie uczestnik w odpowiedzi na apelację wskazuje, że w takiej sytuacji skoro protokół z dnia 29 czerwca 1977 roku został sporządzony na okoliczność odbioru prac po remoncie, to jedynym logicznym wnioskiem jest przyjęcie, iż w dacie wskazanej w tymże protokole, tj. 29 czerwca 1977 roku, urządzenia te musiały już istnieć na działce wnioskodawcy. Biegły wskazał, iż przebieg i posadowienie urządzeń przesyłowych wskazane w dokumentacji nie zmieniły się od początku ich istnienia, co potwierdził konkretnymi argumentami technicznymi. Biegły podał, że znaczny stopień erozji elementów betonowych konstrukcji stacji transformatorowej wskazuje na okres życia co najmniej 50. letni. Z wniosków opinii biegłego wynika też jednoznacznie, że remontowi poddawane są urządzenia po określonym etapie eksploatacji. Nie jest tak, że konkluzją biegłego było ustalenie, że przedmiotowe urządzenia przesyłowe zostały wzniesione w roku 1984. Biegły stwierdził tylko, iż od 1984 roku stan faktyczny na spornym gruncie nie uległ zmianie – w zakresie przebudowy połączonej ze zmianą lokalizacji na przełomie lat.

Tak samo nie ma podstaw kwestionowanie zasadności doliczenia okresu posiadania nieruchomości i korzystania z niej w zakresie służebności przypadającego przed dniem 1 lutego 1989 roku. Oczywiście co do tego czasu nie jest możliwe doliczenie posiadania przedsiębiorstwa, ponieważ takie przedsiębiorstwo nie wykonywało posiadania, a jedynie zarząd mieniem państwowym, będąc dzierżycielem, niemniej zaliczeniu podlega posiadanie Skarbu Państwa. Taka możliwość została przesądzona pozytywnie w orzecznictwie Sądu Najwyższego, oczywiście, jeżeli nastąpiło przeniesienie posiadania. Powołać w tym miejscu należy choćby postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2006 roku wydane w sprawie I CSK 11/05 (Legalis 74471). Mianowicie, osoba prawna, która przed dniem 1 lutego 1989 roku mając status państwowej osoby prawnej nie mogła nabyć (także w drodze zasiedzenia) własności nieruchomości, może do okresu samoistnego posiadania wykonywanego po 1 lutego 1989 roku zaliczyć okres posiadania Skarbu Państwa sprzed tej daty, jeżeli nastąpiło przeniesienie posiadania.

W kwestii zarzutu odnoszącego się do niewykazania przeniesienia posiadania służebności ze Skarbu Państwa na przedsiębiorstwo państwowe, to także nie może on wywrzeć skutku. W odpowiednim powołaniu na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2007 roku w sprawie I CSK 64/07 (LEX nr 286763) stwierdzić trzeba, że w niniejszej sprawie takie przeniesienie wykazuje decyzja wydana w dniu 31 grudnia 1992 roku uwłaszczająca nieruchomością władnącą przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...). Poprzez przedłożenie takiej decyzji wnioskodawca wykazał

przeniesienie posiadania ze Skarbu Państwa na rzecz Zakładu (...). Wydanie tej decyzji poprzedzone było bowiem wyrażeniem przez właściciela Skarb Państwa w akcie normatywnym woli ustanowienia na jego nieruchomości prawa użytkowania wieczystego na rzecz podmiotu spełniającego ustalone przesłanki. Przytoczone okoliczności sprawiają, że decyzja uwłaszczeniowa jest dokumentem w rozumieniu art. 348 zd. 2 k.c. potwierdzającym fakt uprzedniego przeniesienia posiadania nieruchomości.

Przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...) nabyło prawo wieczystego użytkowania nieruchomości i własność budynków, urządzeń w wyniku decyzji wydanej w oparciu o stosowne regulacje prawne wynikające z aktu normatywnego. Przy takim charakterze relacji trzeba przyjąć, że pomiędzy Skarbem Państwa i osobą prawną uwłaszczoną jego nieruchomością istnieje następstwo prawne w zakresie posiadania nieruchomości.

Posiadanie rozciąga się na nieruchomość i jej części składowe, a skoro za części składowe uważane są prawa związane z własnością, to posiadacz nieruchomości uprawniony jest do posiadania służebności związanych z nieruchomością władnącą. Przeniesienie posiadania nieruchomości władnącej powoduje także przeniesienie posiadania służebności z nią związanej i jest wystarczającym tytułem legitymującym do wykonywania posiadania w granicach, w jakich nastąpiło przeniesienie (uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z 3 stycznia 1969 roku, III CRN 271/68, OSNCP 1969, nr 10, poz. 177).

Ponadto dla ocen, w zakresie odnoszącym się do kwestii przeniesienia posiadania, nie można pomijać regulacji przepisu art. 340 k. c. wskazującej na domniemanie ciągłości posiadania. W świetle ujawnionych w sprawie okoliczności brak jakichkolwiek podstaw dla przyjęcia, że zachodzą postawy dla zakwestionowania takiego domniemania.

Nie jest wreszcie uprawniony zarzut odnoszący się do naruszenia przepisu art. 520 § 2 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie (w tekście apelacji w miejscu wskazującym ten zarzut omyłkowo podano „art. 502 § 2 k.p.c.").

Mianowicie, choć należy zgodzić się ze skarżącym w zakresie oceny, że w niniejszej sprawie zachodziła sprzeczność interesów pomiędzy wnioskodawcą a uczestnikiem (...) S.A., to wobec „wyniku" sprawy, nie zachodziły jakiekolwiek podstawy dla zasądzenia od uczestnika (...) S.A na rzecz wnioskodawcy A. J. obowiązku zwrotu poniesionych przez niego kosztów postępowania. Przecież to jego wnioski zgłoszone w niniejszej sprawie zostały oddalone, to on jest „przegrywającym".

Wobec powyższego, apelacja wnioskodawcy jako pozbawiona racji prawnych podlegała oddaleniu, o czym orzeczono na podstawie art. 13 § 2 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego rozstrzygnięto w oparciu o przepis art. 520 § 3 k.p.c. Interesy uczestników (...) S.A. w sposób oczywisty były sprzeczne. Zatem, wobec oddalenia apelacji wnioskodawcy, winien on zwrócić uczestnikowi (...) S.A. koszty postępowania przed sądem drugiej instancji, które obejmują koszty zastępstwa prawnego w wysokości 240 zł – stosownie do § 5 pkt 3 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz. U. 2015.1804.